

Endringsforslagene under Nr. 1 og 2 til § 3 af: N. Andersen (Listed Amts 3dje Valgfreds), Bernitsen, Blem, Bluhme, Dalsgaard, Frederiksen, P. Holm, R. Jensen (Esbendborg Amts 4de Valgfreds), S. Jørgensen, Korsgaard, J. K. Larsen, Lohmann, M. Nielsen, Svendsen og Trier (se ovenfor) vedtoges uden Afstemning.

Endringsforslag under Nr. 3 til samme Paragraf af samme (se ovenfor) forkastedes med 41 Stemmer mod 23.

Endringsforslag under Nr. 4 til samme Paragraf af Justitsministeren (se ovenfor) vedtoges uden Afstemning.

Endringsforslag under Nr. 5 til samme Paragraf af Forslagsstillerne under Nr. 1 vedtoges uden Afstemning.

Endringsforslag under Nr. 6 til § 7 af Justitsministeren (se ovenfor) vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmig med 74 Stemmer.

**Formanden** (Clausen): Lovforslaget vil nu blive sendt tilbage til Landstinget, da det er undergaaet Forandringer her i dette Ting.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 185 ff.)

Lovforslagetattes under Forhandling.

**Bajer:** Som bekendt afhænger det af et Skøn, hvilke Personer den højtærede Minister opfører paa det Lovforslag om Indfødsrets Meddelelse, som aarlig forelægges Rigsdagen. Saa vidt jeg kan skønne, har dette Skøn denne Gang været i bedste Overensstemmelse med de Betragtninger, som gøres gældende fra Rigsdagens og særlig

fra Folketingets Side. Der er et eneste Punkt, hvor jeg, da Loven blev forelagt, mente, at man maaste var kommen uden for denne Kamme, og det er derved, at der er foreslaaet at meddele Indfødsret til en 6—7aarig lille Pige, altsaa et Barn. Det er et Spørgsmaal, som første Gang var fremme her i Rigsdagen i Samlingen 1873—74. Man vil i den Betænkning, som den 26de Februar 1874 blev afgiven af Folketingets Udvalg, se de forskellige Meninger fremfattede med Hensyn til, hvad der kunde siges for og imod. Siden den Tid har man betragtet det som en Regel, at der ikke skulde gives Indfødsret til Børn, før de vare komne til Skels Aar og Alder — ikke, som der staar i Landstingsudvalgets Betænkning, før de have opnaaet den personlige Myndighedsalder, 18 Aar, men kun Skels Aar og Alder — fordi man mente, at Indfødsret var noget, som vedkommende bevidst skulde modtage. I dette Tilfælde skulde Forældrene ikke skønne paa Barnets Bøgne; Barnet skulde vide, hvad det gjaldt om. Man ønskede derfor ogsaa, at vedkommende selv skulde søge om Indfødsret. Der er senere adskillige Gange gjort Undtagelser fra denne Regel. Jeg skal ikke nævne de forskellige Gange — som jeg for Resten vilde være i Stand til at opregne — men det forekommer mig, at man nu kommer saa langt bort fra den omtalte Regel, at Undtagelsen er nær ved at træde i Regelenes Sted. Jeg skal ikke nævne, hvilket Navn den Person har, som der her er Tale om, thi jeg tror i det hele taget, at det er heldigt, at vi ved disse Forhandlinger ikke bruge Navne. Det er ganske vist stuet i det andet Ting, men jeg skal kun gøre opmærksom paa, at det er den Person, der paa det oprindelige Lovforslag er opført under Nr. 303 og nu har Nr. 301. Faderen var ikke dansk, men kom først i sit 11te Aar her til Kjøbenhavn og blev senere udnævnt til dansk Konsul i Stalien. Hvorvidt Moderen har dansk Indfødsret, er mig ikke bekendt, men det vil jo rimeligvis kunne ses af de Dokumenter, som følge med Forslaget; men hun er først for saa Aar siden kommen tilbage her til Kjøbenhavn og har bosat sig her. Af den Udvalgsbetænkning, som er afgiven af Landstinget, vil man ogsaa se, at Landstingets Udvalg har været i Tvivl, og det, der synes at have været det bestemmende, er, at den lille Pige ønskedes indskrævet i Støvringgaard's Kloster. Det er altsaa, hvad man kunde kalde en Ungdomsundersøttelse i Modsetning til, hvad der her ellers ofte er paa Tale, Alderdomsundersøttelse. Med Hensyn dertil skal jeg kun i Almindelighed sige, at vi her i Folketinget ikke pleje at